

нѣма да спре, но ще трѣбва да я разпѣдя, защото зайцитѣ, като я слушатъ, не смѣятъ да приближатъ.

— Не я пропѣждай! — Замолихъ му се азъ. Никога не съмъ слушалъ тая приказлива птичка. Виждалъ съмъ я и я познавамъ, но не съмъ я чувалъ да издава толкова различни гласове. . . Има ли и други птички да знаятъ толкова гласове като нея?

— Не!—отговори татко. Било срещу Гергьовдень. Дѣдо Господъ събралъ всички птички и имъ казалъ: „Която отъ васъ стане утре най-рано, ще знае толкова гласа, колкото чуе до изгрѣвъ слънце“.

Най-рано станала сойката. Тя чула 99 различни гласове. Сега всички сойки могатъ да издаватъ тия гласове.

Най-късно станала пѣкъ гургуличката. Слънцето било вече изгрѣло и припекло. Не се чувалъ никакъвъ гласъ изъ гората. Само една сънлива жена дояла кравата си.

Гургуличката чула гласа, който издава млѣкото, като пада въ котлето, и сега тя знае да повтаря само тоя гласъ: — туръ-туръ-туръ! туръ-туръ-туръ!

Разсѣмваше се вече, а сойката продължаваше да крещи и никакъвъ заекъ не се приближи.

— Да слизаме! — каза татко. Ще се идва и другъ пѣтъ. А сега въ къщи ще ни се смѣятъ, че сме ходили двама на ловъ, а се връщаме безъ заякъ.

— Нѣма да ни се смѣятъ. Азъ ще имъ разкажа за приказливата сойка, и тѣ ще разбератъ, защо се връщаме праздни.

Когато си отидохме, разказахъ на мама всичко.

— А знаешъ ли, че сме те, захранили най-напредъ съ сойка? — запита ме тя.

— Какъ сте ме захранили съ сойка?

— Така, отначало ти бозаеше само млѣко. После, когато почна вече да ядешъ, баба ни каза: „Не му да-

